

Wie is mijn naaste ?

Gebedsweek
21-27 september 2025

bidden
voor de
buren

Wie is mijn naaste?

Als mens zijn we op allerlei manieren verbonden met onze omgeving: in vriendschappen, gezinnen, sportclubs, de werkvloer en de kerkvloer. Hopelijk zijn dit plekken waar je je thuis voelt, waar je bij hoort en gezien wordt.

Bidden voor de burens wil jou helpen om anders te kijken. In een bekend voorbeeld dat Jezus gebruikt in Lucas 10 klinkt de vraag: Wie is mijn naaste?

Deze vraag nemen we mee deze week, onderweg, door Rotterdam, bidden, kijkend, delend en dienend. Ook juist naar burens toe met een migratieachtergrond.

Ga je mee op zoek naar jouw naaste?

bidden
voor de
burens

Bidden voor de burens is een samenwerking tussen:

- WEC Reaching Rotterdam
- 24-7 Prayer Rotterdam
- Geloven Dichtbij
- Evangelie & Moslims

Zondag 21 September

Wie is mijn naaste?

Laat ik beginnen om de vraag heel praktisch te maken. Wie woont er naast je? Ken je je buren? Uit een vorig jaar gehouden onderzoek blijkt dat Rotterdam het laagst scoort van alle gemeenten in Nederland als het gaat om contact hebben met buren en elkaar helpen. Toen we nog op Zuid woonden, kwam mijn vrouw op het geweldige idee om samen met een ander stel een balkonbingo te organiseren. Het was erg leuk om zo nieuwe mensen te leren kennen en een aantal van hen daarna vaker te spreken.

De geestelijke geleerde die deze vraag ± 1995 jaar geleden aan Jezus stelde had een andere bedoeling met de vraag. Hij wilde weten wie er allemaal viel onder het gebod: "Heb je naaste lief als jezelf". Want zoals we allemaal weten, liefhebben is hard werken :)

Ik vraag me af hoe zou Jezus de vraag nu zou beantwoorden. Hoe zou de Rotterdamse versie van de barmhartige Samaritaan klinken? Welke groep uit de stad zou hij gebruiken in zijn verhaal? Hoe zou hij ons in Rotterdam leren om de vraag om te draaien: Voor wie mag ik een naaste zijn? Als je zelf zo'n verhaal hebt, laat het ons dan weten!

Leessuggestie: Lukas 10: 25-37

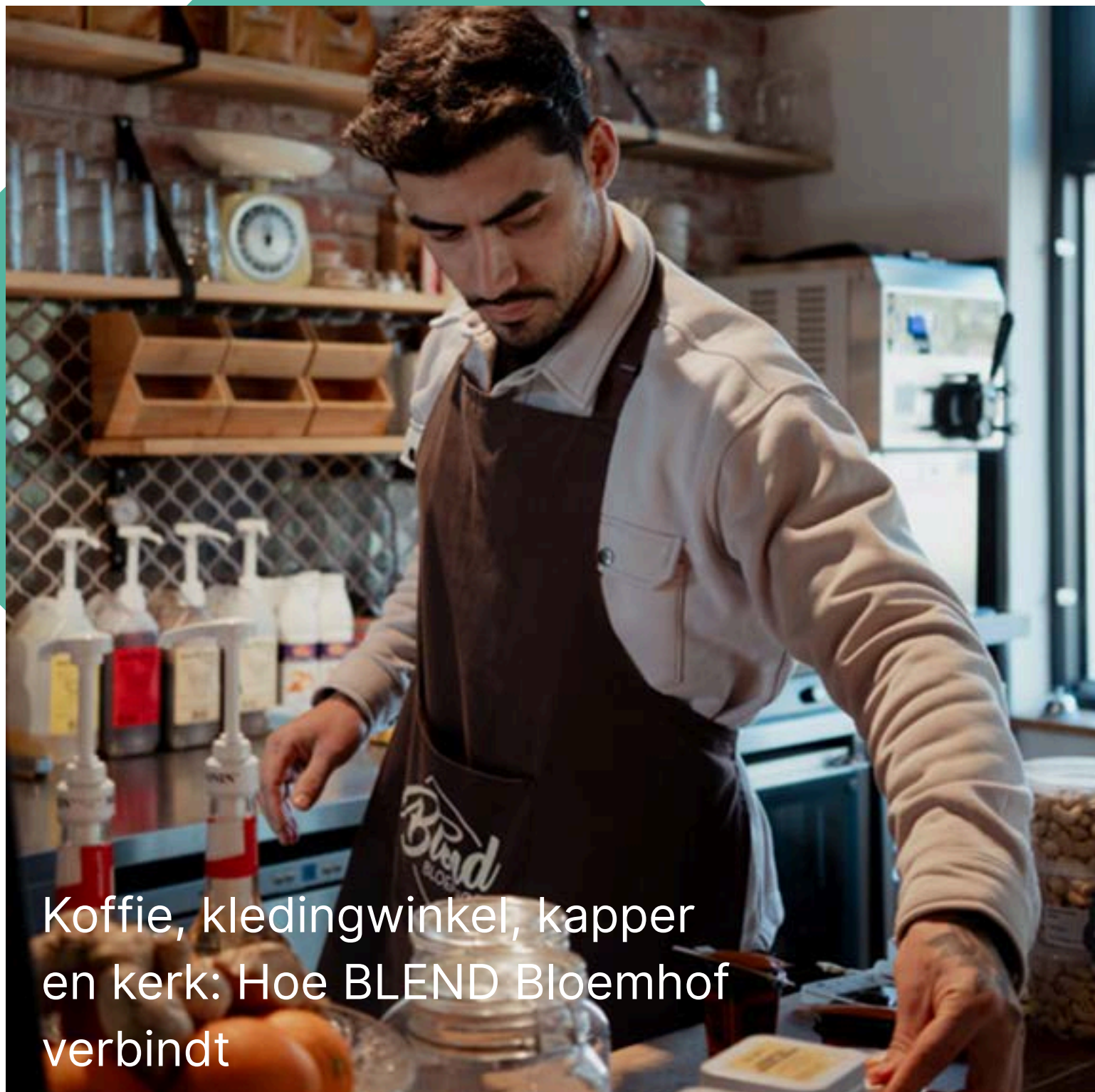
Gebed

Om een naaste te kunnen zijn, moet er ruimte zijn in jouw leven. Openheid om de ander te gaan zien, bereidheid om de ander te leren kennen en iets voor de ander te willen betekenen. Het betekent een open hart, open ogen en open handen. Eén voor één willen we in dit moment van gebed hier aandacht aan geven:

Leg een hand op je hart. Bid voor initiatief, moed en openheid om nieuwe relaties op te bouwen in jouw buurt. Ook met mensen die anders zijn dan jij bent. Neem ruimte om eventuele weerstanden en angsten uit te spreken.

Leg een hand op je ogen. Bid voor open ogen om te zien wie jouw naasten in de buurt zijn. Blijf even stil om te luisteren of God specifieke mensen in gedachten brengt.

Open je beiden handen. Bid voor mogelijkheden vandaag en de rest van deze week om concreet een naaste te zijn voor iemand in je buurt. Wie kan jij een glimlach geven, een luisterend oor aanbieden of praktische hulp geven? Bid voor concrete (creatieve) manieren om verbinding te maken met je buren, zoals een balkonbingo. Blijf even stil om ruimte te geven aan de Heilige Geest om tot je te spreken.

Koffie, kledingwinkel, kapper
en kerk: Hoe BLEND Bloemhof
verbindt

In een multiculturele wijk op Zuid bouwen Hans en Carolien Euser aan verbinding. BLEND is hun koffiezaak, kapsalon én kerk – een droom die letterlijk begon met een droom. Samen met buurtgenoten en mensen zoals Alpaslan uit Noord-Cyprus, brengen ze geloof en gastvrijheid in de praktijk.

In 2017 kwamen Hans en Carolien Euser in de Rotterdamse wijk Bloemhof op Zuid wonen. Hoewel ze landelijk werk deden, wisten ze zich ook lokaal geroepen. Maar hoe leg je verbinding met een buurt waar tachtig procent van de mensen een migratieachtergrond heeft van tientallen verschillende nationaliteiten? Ze zijn ervoor gaan bidden, praten, rondlopen. En na bijna anderhalf jaar kwam er een bijzonder antwoord. God sprak in een droom die beiden kregen, een identiek beeld in dezelfde nacht over een pand verderop in hun straat. Ze zagen gele markiezen, een tafel vol buurtbewoners en een kapster die klanten knipte op de Lange Hilleweg 220A.

Inmiddels runnen Hans en Carolien daar alweer vier jaar BLEND. Er zijn burens bijgekomen met wie ze een community vormen, gericht op de bloei van Bloemhof. Naast koffiezaak met kledingwinkel en kapsalon zijn ze ook kerk in de wijk. Er wordt dagelijks van 7.30 tot 8.00 uur gebeden. Elke dinsdagavond zijn er de 'tafelgesprekken' en op zondag komt Buurtkerk Bloemhof bijeen.

De contacten ontstaan op een laagdrempelige manier, ook omdat BLEND een intercultureel team heeft. Een van de mensen in het team van Blend is Alpaslan. Alpaslan komt uit Noord-Cyprus (het Turkse deel van Cyprus), waar hij bij een christelijk inloopcafé als barista heeft gewerkt. Daar is hij ook tot geloof gekomen. Zijn nieuwe geloof zorgde voor problemen met zijn omgeving, waardoor hij uiteindelijk besloot met zijn vrouw naar Nederland te komen. Eerst vanuit Groningen en daarna vanuit Arnhem werkt Alpaslan één dag in de week bij BLEND.

Mooi is dat Alpaslan makkelijk met de Turkssprekende mensen uit de wijk in gesprek kan gaan. 22 procent van de mensen in Bloemhof heeft een Turkse achtergrond. De mensen uit de wijk spreken hem inmiddels aan in het Turks. Ze stellen vragen, bijvoorbeeld over Hans en Carolien: 'Wat zijn dat voor mensen?' Omdat hij wekelijks in de zaak aanwezig is, ontstaat er contact met mensen die anders moeilijker te bereiken zijn. Het zijn door God gecreëerde kansen. Hij is aan het werk in deze wijk; het BLEND-team mag met Hem meedoen. Wat een geweldig voorrecht!

Hoe leg je verbinding met een buurt waar tachtig procent
van de mensen een migratieachtergrond heeft?

Maandag 22 September

Leren van Amazigh gastvrijheid

Een groot deel van de Marokkanen in Rotterdam is van Amazigh-afkomst. In Nederland zijn ze beter bekend onder de benaming 'Berber' ("barbaar") die hen gegeven is, maar zij noemen zichzelf al veel langer Amazigh ("vrije mensen"). Voor een Amazighe is gastvrijheid een eeuwenoude traditie en waarde. In het Rifgebergte wordt de gast gezien als zegen of een test van God. Een bekend Amazigh gezegde luidt: "De gast is koning voor drie dagen." Een ander gezegde luidt: "Een gast brengt een zegen of een les."

Er was eens een vreemdeling die door een Amazigh dorp in de Rifbergen trok. Hij klopte aan bij een klein huis en vroeg alleen om water. De familie nodigde hem meteen uit om te blijven eten en bood hem een bed aan voor de nacht. De volgende ochtend kreeg hij een uitgebreid ontbijt, en hij werd uitgenodigd om nog een dag te blijven rusten. Toen hij na drie dagen verder wilde trekken, gaven de gastheer en gastvrouw hem brood en vijgen mee voor onderweg.

Amazigh gastvrijheid is niet alleen een traditie, maar heeft ook levens gered. Tijdens de Tweede Wereldoorlog boden Amazigh onderdak aan Joodse vluchtelingen.

Tijdens de Algerijnse burgeroorlog gaven zij bescherming aan mensen op de vlucht. Zelfs in de uitgestrekte woestijn hebben dorpsbewoners gestrande toeristen gered door hen water en onderdak te bieden.

In de Bijbel wordt gastvrijheid aan vreemdelingen beschreven als een manier om Jezus zelf te ontvangen. Hoe heilig is gastvrijheid voor jou? Alleen door gastvrijheid kunnen we ontdekken welke zegen en welke les de nieuwkomers in onze stad ons te bieden hebben.

'Voor het eerst voelde ik echte liefde'

Haar geloof - dat ze in Marokko meekreeg - voelde als een verplichting. Tot Assiya* in Rotterdam de Alpha-cursus volgde en Jezus leerde kennen.

- Echte naam bij redactie bekend

**Lees het verhaal
van Assiya:**

Leessuggestie: Matteüs 25: 35-40

Gebed

Sta eens stil bij welke lessen jij van nieuwkomers en mensen uit andere culturen hebt geleerd. Schrijf er eens drie op. Wat herken je hierin van God en Zijn Koninkrijk? Praat er eens met Hem over zoals je dat met een vriend doet en vraag of deze lessen (nog meer) deel mogen worden van jouw leven.

Bid vervolgens specifiek rondom de waarde van gastvrijheid in jouw leven:

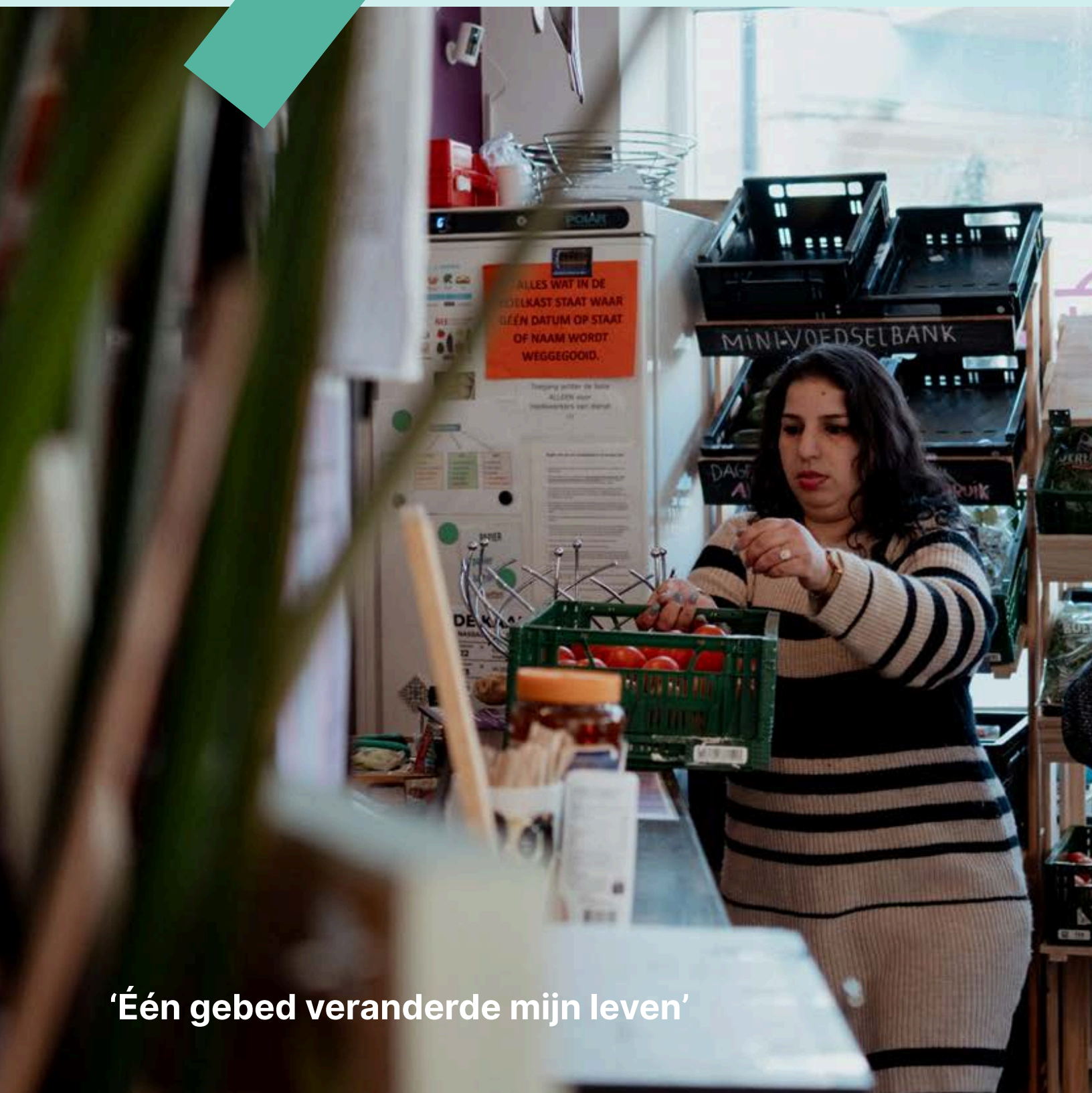
- Dat jouw hart verwelkomend mag zijn
- Dat God jou helpt om je huis en leven open te stellen voor de ander
- Dat je niet zult oordelen, maar leert van de diversiteit van culturen
- Dat de verhalen van de ander jou mogen zegenen en je mag leren van hun wijsheid
- Dat je mag gaan herkennen dat in iedere ontmoeting Gods hand en aanwezigheid schuil kan gaan
- Dat je gastvrijheid niet alleen ziet als een traditie, maar als een heilige roeping

Bid tot slot voor de Amazigh in de stad. Er zijn 55.000 tot 60.000 Marokkanen in Rotterdam, wat zo'n 8% van de bevolking is. Een groot deel daarvan heeft Amazigh wortels. De rest is Arabisch. Er zijn slechts enkelen onder hen die Jezus volgen. Bid dat deze minstberekte groep in de stad met het evangelie bereikt wordt in daden en woorden.

Aan de slag

Wie zou jij kunnen uitnodigen voor een (eenvoudige) maaltijd of een kop koffie, misschien wel juist iemand uit een andere cultuur?

‘Één gebed veranderde mijn leven’

**In het hart van Feyenoord runt Fatima met kracht en compassie een sociaal café.
Wat niemand ziet: achter haar glimlach schuilt een verhaal van pijn, veerkracht én
nieuw leven dat ontstond na een gebed.**

Fatima is een echte Rotterdammer: handen uit de mouwen, aan de slag en niet zeuren. Als je haar aan het werk ziet, dan zie je een sterke vrouw, een doorpakker, iemand die weet waar ze voor staat. Fatima geeft leiding aan het project 'Boeiend!' in het sociale café 'Onder de Oranjeboom' in de wijk Feyenoord. Een wijk met veel uitdagingen. Als de mensen uit de wijk binnenstromen - voor een praatje, om iets te eten mee te nemen - staat Fatima voor hen klaar. Ze is rustig, houdt de touwtjes in handen ondanks de hectiek van het inloopcafé. Ze heeft compassie voor de mensen en weet wat ze meemaken.

Hoe is een Marokkaanse vrouw met islamitische opvoeding in deze rol terechtgekomen? Als ze me open en eerlijk haar verhaal deelt, word ik er stil van. Het verhaal van Fatima is hartverscheurend. Ze kan haar verhaal rustig vertellen, maar het is bijna niet te bevatten wat ze als meisje en jonge vrouw heeft moeten meemaken.

Op haar 15e liep Fatima weg van huis, op zoek naar vrijheid en een beter leven. In haar zoektocht naar erkenning, houvast en liefde kwam ze bij de verkeerde mannen terecht. Haar eerste man was actief in de drugswereld en behandelde haar slecht. Hij werd doodgeschoten tijdens een drugsdeal. Haar tweede man behandelde haar nog slechter; ook hij stierf onverwachts tijdens een reis.

Fatima bleef alleen zonder geld achter met vier kinderen om voor te zorgen. Fatima vertelt: 'Op een gegeven moment las ik m'n post niet meer, het was toch allemaal slecht nieuws. Op een dag sprak een onbekende vrouw me aan. Ze zei: 'Weet je dat binnenkort je woning wordt ontruimd?' Toen was ik op een punt gekomen dat ik alle hulp die me werd aangeboden aannam. Ik zou een gesprek hebben bij House of Hope om over m'n schulden te praten, maar het bleek dat ik niet op het juiste moment was gekomen. Toen ik binnenkwam, was er een groep aan het praten over geloof en ik werd uitgenodigd om erbij te komen. Ze vroegen me of ze voor me konden bidden en ik zei 'ja'. Tijdens het bidden veranderde er iets in mij. Ik voelde liefde en rust in mijn lichaam stromen. Vanaf die tijd is mijn leven gaan veranderen. Ik ben steeds meer gaan leren op het vlak van geloof. Langzamerhand kwam mijn leven weer op de rit. Het belangrijkste voor mij was: dat ik nooit meer alleen zou zijn, ik en Jezus, wij kunnen het samen aan.'

Fatima is open over hoe gebed haar leven heeft veranderd en gunt dat iedereen uit de wijk. Ze vertelt dat ze iets terug wil doen voor mensen die het moeilijk hebben. Ze is blij en trots op haar werk; het past bij haar en ze hoort hier nu thuis. Juist om wat ze heeft meegemaakt, deelt ze in het sociaal café meer uit dan koffie en een glimlach alleen.

Dinsdag 23 September

Verrijkende vriendschappen

Het is niet vanzelfsprekend dat mensen uit verschillende culturen elkaar écht leren kennen. Toch gebeurt het - door heel Rotterdam ontstaan waardevolle vriendschappen. Als je iemands verhaal leert kennen en steeds beter gaat begrijpen hoe hij of zij denkt en waar hij of zij in gelooft, dan raak je verwonderd - en het houdt je ook een spiegel voor. Diepere interculturele vriendschappen, waarin je elkaar kunt vinden, om elkaar kan lachen, en door kunt praten over verschillende thema's, zijn enorm waardevol en leerzaam. Ik geloof dat we in iedere cultuur iets van Gods rijkdom kunnen zien. We hebben het ook nodig om uitgedaagd te worden in ons denken.

Jozef is een goede vriend geworden. Nu zie ik hem wat minder vaak, maar vroeger wandelden we regelmatig. Hij vertelde bijzondere verhalen over de wonderen die God deed voor hem in zijn geboorteland, en ook hier.

Hij gaf mij een inkijkje in zijn leven, zijn lijden, zijn cultuur en zijn relatie met God. We zijn zo verschillend, maar we mogen elkaar inspireren en voor elkaar bidden.

Jozef vertelt: "Ik zou moeten behoren tot de armste Rotterdammers, maar ik voel me rijk, dat komt door die vriendschappen. Mensen bieden me een vakantie aan, een dagje uit, een fiets, een maaltijd in een restaurant. Als ik zou willen, zou ik wel vier keer per jaar op vakantie kunnen - maar daar kies ik niet voor, ik ben druk met verschillende soorten vrijwilligerswerk." Tijdens de wandeling ontmoet hij een bekende op straat, die hij direct aanmoedigt om weer naar de kerk te komen. Typisch Jozef - een bijzondere vriend.

*'Ik zou moeten behoren tot de armste Rotterdammers,
maar ik voel me rijk. Dat komt door vriendschappen.'*

Leessuggestie: Spreuken 27: 9-10, 17

Gebed

Pak twee waxinelichtjes. Plaats er eentje voor je en steek hem aan, terwijl je denkt aan iemand uit een andere cultuur die woont in je straat, buurt of de stad. Iemand die je hart heeft geraakt. Spreek een kort dankgebed uit voor hem of haar. Waar ben jij door verwonderd in het contact met de ander? Spreek het uit naar God.

Misschien herken je in je eigen leven nog minder van deze verwonderende interculturele vriendschappen waarin je iets kan zien van Gods rijkdom. Vriendschappen die je ook uitdagen in je denken en doen.

Misschien zou je meer van deze vriendschappen willen aangaan. Steek dan een tweede kaarsje aan om te bidden voor specifieke burens waarbij je hoopt dat dit mag groeien. Noem ze bij naam, als mogelijk. En vraag God wat jij mag doen in het contact met hen.

Als je niet direct aan specifieke burens moet denken, maar wel dit verlangen hebt, laat het aangestoken kaarsje dan je verlangen weerspiegelen en bid voor open deuren en moed om het contact aan te gaan!

Aan de slag

Als je met meerdere mensen samen bidt, deel dan met elkaar waarin je uitgedaagd bent in je denken en doen door interculturele vriendschappen.

Woensdag: 24 September

Taal van je hart: Urdu

Het kan soms heel frustrerend zijn als je een bijzondere ontmoeting hebt en je spreekt elkaars taal niet. Je bent allebei enthousiast, je wilt iets delen, maar je komt niet verder. Een diep gesprek gaat het best in je moedertaal, de taal van je hart.

Iets vergelijkbaar gebeurt er als je in een andere cultuur komt wonen. De cultuur waar je vandaan komt is zo anders dat je je vaak niet begrepen weet in de nieuwe cultuur, zelf al heb je de taal geleerd.

Van ongeveer 5000 mensen in Rotterdam is Urdu de moedertaal. De meeste van hen zijn Pakistanen. Ons beeld van Pakistan wordt meestal gevormd door nieuwsberichten van geweld en onderdrukking. En zonder dat klein te maken wil ik ook kijken naar het mooie van de Pakistaanse Cultuur. Als ik mensen spreek die in Pakistan zijn geweest, hoor ik ze enthousiast spreken over de mensen, de gastvrijheid, de cultuur en de taal. De Urdu taal bevat een wereld van poëzie, muziek, verhalen en tradities. Volgens sommigen is het de mooiste geschreven taal ter wereld. Er is een wereld te ontdekken.

Een gedicht in en over de Urdu taal:

میری زبان
میری پہچان، میری جان ہے یہ
میرے جذبات کی ترجمان ہے یہ
لفظ اس کے دل میں اتر جاتے ہیں
روح میں جیسے سُر بجا دیتے ہیں
میری مٹی کی خوشبو آتی ہے
جب بھی اردو میں بات ہو جاتی ہے

Mijn taal
Mijn identiteit, mijn ziel is dit,
De vertolker van mijn gevoel is dit.
Haar woorden dringen door tot het hart,
Alsof ze muziek brengen in de ziel.
De geur van mijn aarde ruik ik weer,

‘Gebed is mijn levensader’

Van zijn oma in Pakistan leerde hij bidden. Nu leeft Julius in Rotterdam, geworteld in dat geloof – en verlangend om tot zegen te zijn.

Lees het verhaal van Julius:

Leessuggestie: Handelingen 2: 1-12

Gebed

Met God communiceren in gebed gaat het meest natuurlijk in je moedertaal. Net als de Urdu willen we vandaag op zoek gaan naar de taal van ons hart en poëzie als middel gebruiken. De vorm die we vandaag kiezen is het schrijven van een 'elfje' gedicht. Het is een eenvoudige, compacte dichtvorm die bestaat uit elf woorden op vijf dichtregels die je als volgt verdeelt:

- De eerste dichtregel: één woord
- De tweede regel: twee woorden
- De derde regel: drie woorden
- De vierde regel: vier woorden
- De vijfde regel: één woord, dat het gedicht samenvat

Omdat het gedicht maar elf woorden bevat, word je gedwongen om over de tekst na te denken. Ik zou mijzelf niet een dichter noemen, maar toch ben ik vaak verrast door het elfje dat ik schrijf. Daarmee kan het een kort en krachtig gebed zijn vanuit je hart!

Vandaag nodig ik jou uit om een gebed in de vorm van een elfje te schrijven over jouw buuren in de straat, wijk of stad. Misschien wel een specifieke buur of etnische groep. Wellicht de Urdu!

Voorbeeld

Buren
Gekend, geliefd
Door U Vader
Leer mij zó liefhebben
Dagelijks

Donderdag 25 september

Buren uit oorlogsgebieden

Voor veel mensen is Nederland een toevluchtsoord. Uit allerlei landen waar onveilige situaties en oorlogen aan de orde van de dag zijn, vluchten mensen naar Europa en Nederland op zoek naar een veiliger bestaan.

In de jaren '90 kwamen aanzienlijke vluchtelingenstromen uit voormalig Joegoslavië naar Rotterdam, zoals Bosniërs en etnisch Albanezen uit Kosovo. Begin deze eeuw verwelkomde de stad Afghanen en Irakezen. Later Syriërs. Recent Oekraïners.

Jaarlijks huisvest Rotterdam zo'n 1300 nieuwe statushouders. Tegelijkertijd worden er zo'n 1500 statushouders tijdelijk gehuisvest op een groot schip in de Merwehaven. Daarnaast biedt de stad onderdak aan zo'n 500 asielzoekers verspreidt over de stad, met name op vier riviercruiseschepen, onder meer in de Park-, en Schiehaven. Tevens zijn er zo'n 1800 Oekraïense vluchtelingen in de stad, op de vlucht voor oorlog.

Rotterdam is altijd een stad geweest waren mensen uit alle culturen een plek vonden en als 'nieuwkomer' hun weg zochten. Ook vluchtelingen. Dit zijn allemaal nieuwe burens. Toevlucht zoeken houdt niet op bij aankomen in het land. Hoe kunnen wij als christelijke gemeenschappen mensen helpen een nieuw thuis te vinden?

Leessuggestie: Psalm 46

Gebed

In de Bijbel getuigt Psalm 46 over God als toevlucht, een baken van rust in alle dynamiek om ons heen. Het spreekt over brullende wateren en bevende bergen, over oorlogen en verwoesting. Maar het eindigt met God die zegt: 'Wees stil en weet dat Ik God ben'. Wees stil.

Plaatsen waar mensen vechten zijn lawaaierig met de geluiden van oorlog. Door tanks, bommen en geweren. En mensen die schreeuwen. Sluit je ogen en probeer stil te zitten, zonder te bewegen. Probeer dat eens een hele minuut (en dat is langer dan je vaak denkt...). Bid na een minuut een stil gebed voor vrede in deze landen. En voor vrede in de harten, gevoelens en gedachten van burens die gevlucht zijn en in Rotterdam wonen, op zoek naar vrede.

Bid verder:

- Verzachting van de pijn en het gemis dat ze ervaren door het achterlaten van hun geboorteland en familie
- Voor mogelijkheden om in contact te komen met elkaar. Wat kan en wil jij doen?
- Dat deze burens Jezus mogen leren kennen als de Vredevorst, die vrede is en is gekomen om vrede te brengen

Maryam* deelt alles met haar familie, elke dag, tot in de kleinste details. Behalve dit ene: haar geloof in Jezus. Sinds ze in Nederland woont, is er iets veranderd – iets wat ze niet hardop durft te zeggen, maar wat haar leven diep raakt.

Voor Maryam is familie altijd alles geweest en nog steeds. 'Misschien kan je het je niet voorstellen, maar ik deel altijd elk moment en alles wat ik doe met m'n familie, zelfs nu ik in Nederland ben. Er is geen detail dat ik niet deel met m'n moeder; we bellen en chatten veel.' Maar nu ze dichter naar het christelijk geloof toe groeit, is het ingewikkeld geworden. Ze kan niet meer alles met haar familie delen.

'Als ze zouden weten dat ik in Jezus geloof, zou het alles op z'n kop zetten. De controle, de druk – die zou groot zijn, ook vanuit de mensen in mijn omgeving hier. Het zou zelfs gevaarlijk kunnen worden.' Toch is geloof altijd belangrijk voor haar geweest. 'Als kind was ik al bezig met God,' vertelt Maryam. 'Ik stelde mezelf veel vragen. Ik zocht naar waarheid, naar rust, naar iets wat écht was. Maar in mijn omgeving kon ik die zoektocht niet uitspreken. Vragen stellen werd niet gewaardeerd. Het geloof werd beleefd als iets dat je vooral moest dóen – zonder dat je mocht zoeken, twijfelen of verlangen.'

Maryam kreeg de kans om in Nederland te komen voor een studie en heeft inmiddels een mooie baan. 'Tijdens mijn studie voelde ik me vaak eenzaam, totdat God ingreep. Vanaf dit gedeelte in het verhaal gaan de wonderen beginnen', zegt ze met stralende ogen.

Door een ongeluk werd haar leven stilgezet; ze zou waarschijnlijk nooit meer kunnen lopen, vertelde de arts. Ook na het ongeluk stond Maryam er alleen voor. Ze moest wachten op de operatie, maar kon niets doen. Ze was alleen thuis, had niemand om te helpen en ze wilde haar familie niet ongerust maken. Juist in die tijd kwam God in haar leven; ze ervaaarde rust. Ze hoorde een innerlijke stem. Heel haar leven had ze de stem die in haar klonk het zwijgen opgelegd. Ze nam zich voor vanaf nu die stem ruimte te geven en ernaar te luisteren. Het ongeluk en de herstelperiode daarna ziet ze nu als het beste wat God haar heeft doen overkomen.

Ze vertelt me over hoe God allerlei mensen op haar pad bracht op verschillende manieren, zo onverwacht en 'toevallig' dat ze daarin alleen Gods hand kan zien. Ze gaat steeds meer begrijpen en ontdekken over God en Jezus en wat het betekent om christen te zijn. Maryam gaat ook naar de kerk, maar ze deelt met zo weinig mogelijk mensen haar hele verhaal. Ze praat nog steeds elke dag met haar familie, maar het mooiste in haar leven kan ze nu nog niet delen. Op een dag hoopt ze haar familie in Nederland te mogen ontvangen en ook dit met hen te mogen delen.

* Echte naam bij de redactie bekend

Vrijdag 26 september

Surinamers

Toen Joany Muskiet deel uit ging maken van de interculturele kerk waar ik actief was, kwam er een persoonlijkheid binnen. Ze schitterde met haar sterke stem, door haar gospelzang op het podium.

Ze maakte ons soms wel verlegen door haar uitdagende teksten als ze op het podium stond: “Als jullie echt van Jezus houden, gaan jullie gewoon staan. Dans mee!” Ze stak haar enthousiasme over Jezus niet onder stoelen of banken.

Tijdens een van onze meetings zij ze het volgende: “Jullie willen wel een interculturele kerk zijn en jullie willen wel dat allerlei mensen deel worden van jullie gemeente, maar wat weten jullie eigenlijk van Suriname?” Vervolgens kregen we een geschiedenisles over Suriname. Over de relatie met Nederland, over hoe het was om in Nederland op te groeien, over hoe ze dacht over discriminatie, over hoeveel verschillende Surinamers er wel niet zijn.

Ik ben een aantal keer bij haar thuis geweest. Mensen liepen altijd in en uit, iedereen was welkom. Joany heeft veel betekent voor jongeren in Rotterdam-Zuid, ze organiseerde “spoken word events”, ze zong in gevangenissen en nog veel meer. Op moment van schrijven is het ongeveer een jaar geleden dat Joany is overleden. Al kende ik haar maar kort, ze heeft veel indruk op mij gemaakt.

Wat weet jij eigenlijk over Suriname? Kijk nu niet meteen op internet naar wat statistieken en feitjes. Ga hierover vooral eens in gesprek met een Surinamer in jouw wijk of kerk!

Leessuggestie: Romeinen 12: 9-21

Gebed

Surinaamse toko's (supermarkten) en (afhaal)restaurants zijn er genoeg in Rotterdam te vinden. Zoek eens op waar bij jou in de buurt zo'n winkel zit en besluit om hen vandaag eens te bezoeken. Probeer eens roti (een soort plat brood, vaak geserveerd met kip, aardappelen en groenten) of pom (een ovenschotel van vlees en groenten). En probeer – terwijl je bestelt of afrekent – eens contact te maken door bijvoorbeeld te vragen over de oorsprong van roti of pom. Een mooie gespreksopening om meer te ontdekken over Surinamers en hun diversiteit aan achtergronden, talen en religies!

Maak van je loopje naar de toko of het afhaalrestaurant een gebedswandeling. Bid op de heenweg voor de Surinamers die je zelf kent. Bid op de terugweg voor de Surinamers die je zojuist ontmoet hebt.

Wat als alles waar je ooit in geloofde, ineens leeg blijkt te zijn? Jarenlang zocht Kishan* rust in meditatie en mantra's. Een groeiende leegte brengt hem uiteindelijk op het spoor van Jezus Christus.

In de herfst van 2023 loopt Kishan* de kerk binnen. Hij zoekt en kijkt onwennig om zich heen. In Keizerswaard heeft een evangelist hem aangesproken en aangespoord de kerk te bezoeken. Trouw bezoekt hij sinds die dag de vieringen.

Van jongs af knielde Kishan 's ochtends voor zijn altaar neer. Minstens een uur mediteerde hij, sprak de nodige mantra's uit, waardoor krachten zijn lichaam binnenstroonden. Zo nu en dan logeerde er een guru bij hem om bijzondere riten uit te voeren. Jarenlang vond Kishan zo rust. Maar de laatste keer dat een guru bij hem thuis was, liep het bezoek op een deceptie uit. Na het vertrek van de guru bleef Kishan met een gevoel van leegte achter, gedesillusioneerd. Had hij zich hier zijn leven lang aan toegewijd? Een zoektocht naar de waarheid begon.

Wonderlijk genoeg komt enige tijd later zijn zoon terug van de grote vaart met een bijzondere boodschap: onderweg heeft hij christenen ontmoet én heeft hij zich laten dopen. Zoonlief spoort Kishan aan om op zoek te gaan naar Jezus Christus. Hij aarzelt, tot de dag dat hij in Keizerswaard in gesprek raakt met een evangelist. In het voorjaar van 2024 bezoekt hij de Alpha-cursus.

In het bijbehorende weekend is er ruim de tijd voor gebed. 'Waarvoor zal ik bidden?' Kishan heeft maar één verlangen: 'Ik wil de waarheid leren kennen en me aan die waarheid toewijden.' Ter plekke wordt er gebeden, maar ook in de tijd erna. Drie maanden na het Alpha-weekend stapt hij op de voorganger van de kerk af: 'Ik wil afstand doen van mijn altaar.' Hij aarzelt nog wat hij met al zijn beelden zal doen. Enige tijd later is hij beslist: hij wil gedoopt worden én zijn beelden definitief verwijderen uit zijn leven. Opmerkelijk: Kishan geeft Jezus niet zomaar een plaats tussen zijn andere goden, maar wil breken met het verleden én zich volledig wijden aan Jezus Christus als zijn Heer.

In december 2024 is er ruimte voor 'bevrijdingspastoraat'. Het wordt een heftige sessie. Aan het eind slaat Kishan met een bijl de beelden stuk. Tenslotte pakt hij een boek met de Vedische geschriften. Het boek is van vader op zoon overgegaan, toch zet hij de bijl erin. Uiteindelijk kijkt hij opgelucht. Het huis is opgeruimd, gereinigd en er wordt gebeden om de vervulling met de Heilige Geest. Enkele dagen later gaat hij 'kopje onder' in het water van de doop om op te staan in een nieuw leven met Jezus Christus.

* Echte naam bij de redactie bekend.

'Ik wil de waarheid leren kennen en me aan die waarheid toewijden'

'God leerde mij bidden, ook zonder mijn moeder'

Als meisje in Suriname zag ze bij haar moeder wat een krachtbron gebed is. Inmiddels ervaart ze dat God Zelf haar heeft onderwezen over gebed. 'God heeft me leren vertrouwen op Hem.'

Ik ontmoet Sheila bij Thuis in West, waar ze vrijwilligerswerk doet. Ze wil iets betekenen voor de wijk, ook voor mensen die niet naar de kerk gaan, en is inmiddels ook lid van de wijkraad. Sheila is een kleurrijke, enthousiaste vrouw met een rustige, melodieuze stem. Ze spreekt eerlijk en gepassioneerd over God, haar moeder en de mensen om haar heen.

Geboren in Paramaribo als één van dertien kinderen, groeide ze op in een streng christelijk gezin. 'We mochten het erf niet af.' Drie zusjes overleden kort na de geboorte, maar haar komst was een antwoord op gebed, een ommekeer in het leven van haar ouders. 'Nu is het afgelopen,' zeiden ze. Haar ouders waren gelovig en gastvrij; hun huis stond open voor iedereen, alle kinderen uit de buurt liepen bij hen binnen. Haar vader overleed toen ze 14 was. 'Waar is vader?' vroeg een buurjongetje. Ze werd een beetje boos: 'Het is *mijn* vader.'

Haar moeder sprak weinig over geloof, maar leefde het uit; haar Bijbel was altijd bij haar in de buurt. Sheila herinnert zich hoe een brand in de buurt uitbrak en haar moeder bad. Ze zag de vlammen voor haar ogen klein worden. 'Gebed heeft kracht,' besepte ze. Later leerde ze zelf bidden.

Als jonge vrouw vertrok ze naar Nederland om economie te studeren aan de Erasmus Universiteit. Zonder haar moeder voelde ze zich verloren, maar juist in die tijd leerde ze zelfstandig bidden. Op de universiteit kwam ze in contact met christenen van 'Kom en Zie', en werd daar uiteindelijk gedoopt.

Zoekend naar woorden vertelt Sheila over haar gebedsleven. God liet haar dingen zien. Met Kerst, bij haar zus, werd ze overvallen door verdriet over de wereld. Toen hoorde ik plotseling een stem op de radio zeggen: 'Maar daarvoor ben ik toch aan het kruis gegaan?' Het voelde alsof God direct tot haar sprak. Later, na het bezoek aan een mooie conferentie, hoorde ze iemand achter haar lopen die exact dezelfde woorden sprak. Ze keek om, maar zag niemand.

'Zo heeft God me leren bidden en vertrouwen op hem, ook zonder m'n moeder in de buurt.' Sheila's huis is open voor iedereen. Ze stuurt me foto's van kinderen die pannenkoeken bakken in haar keuken. We praten nog verder over Suriname, de diversiteit waarin ze opgroeide en hoe verschillende geloofsovertuigingen haar blik op de wereld verrijkten.

'Gebed heeft kracht!, besepte ze.

Zaterdag 27 september

Burendag

Sta me even toe om te dromen. Hoe goed het zijn dat er weer sociale eenheid in de wijk was. Dat mensen naar elkaar omzien, dat er weer gezelligheid en positiviteit in de wijk zou heersen. Dat de schuttingen en hekjes wat lager worden. Of misschien kan de schutting helemaal weg en delen we de tuin? Minder sloten: "De deur is open hoor, kom maar verder!" Dat gastvrijheid weer vanzelfsprekend wordt. Dat niemand zich anders, eenzaam of bang hoeft te voelen in de straat. Dat we elkaar zouden helpen in de wijk. De een kan bakken, de ander tuinieren, een derde is goed in klusjes. "Hoe was het op je werk buurman?". "Zal ik zaterdag die prunus voor u snoeien buurvrouw?". Hoe goed zou dat zijn? Wie wil dat nu niet?

Misschien is het allemaal iets te naïef en romantisch en is een goed slot of hek soms echt nodig in Rotterdam. Maar laten we dan in ieder geval beginnen met het verlagen en weghalen van onze spreekwoordelijke schuttingen, hekken en sloten en ons hart openen voor onze burens. Iemand moet de eerste stap nemen. Misschien kan je een begin maken op burendag!

"Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur die scheiding maakte, afgebroken heeft." (Efeziërs 2:14)

Leessuggestie: Lukas 19: 1-10

Gebed

Vandaag gaan we meer reflectief bidden. Neem na elke vraag even de ruimte om hier over na te denken en met God in gesprek over te gaan. Zoals je dat ook met een vriend zou doen!

- Voor wie mag ik de spreekwoordelijke schuttingen en hekjes meer laten zakken vandaag tijdens burendag en/of de komende tijd?
- Hoe kan ik mijzelf helpen herinneren aan mijn verlangens, zodat ik opmerkzaam blijf in het contact? (denk bv. aan post-it met naam van een buur plakken op de spiegel, steentje in je (jas)zak die je voelt, etc.)
- Welk (klein) initiatief kan jij nemen, zoals bijvoorbeeld een bloemetje geven, een kaartje door de bus, etc.?
- Waar heeft God over gesproken met betrekking tot je burens afgelopen week?

Toen Marieke de Jong vijftien jaar geleden met haar gezin in Overschie kwam wonen, kon ze niet vermoeden wat God daar zou doen. Vanuit de Bethelkerk (NGK) groeide bij haar het verlangen om er te zijn voor de wijk – vooral voor mensen die niet vanzelfsprekend een kerk binnenstappen.

Samen met een groep gemeenteleden begon ze een missionair initiatief. Wat begon met een eenvoudige buurtmaaltijd, groeide uit tot bezoekwerk, gesprekken én een verlangen om te bidden voor de wijk. Zo ontstond een wekelijks ochtendgebed.

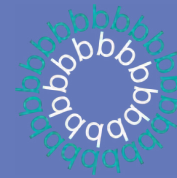
In samenwerking met de PKN-gemeente ging begin 2023 de pioniersplek Overschie Stroomt van start. Inmiddels zijn er meer activiteiten, zoals een koffie-inloop en een moedergroep. Mensen komen voor de gezelligheid, maar ontdekken gaandeweg iets van geloof. “Ze vragen ons regelmatig om voor hen te bidden!”

In december 2023 kreeg de NGK-gemeente een enorme klap te verwerken: de Bethelkerk brandde volledig af door brandstichting. Er was enorme verslagenheid. Waar moesten ze nu samenkomen? Hoe kon het werk doorgaan? Maar God liet de gemeente niet in de steek; de kerk en de missie gaan door. De gemeenschap kwam in actie, een nieuwe locatie voor de buurtmaaltijd werd gevonden en mensen uit de wijk boden hulp aan.

Door het werk en al deze gebeurtenissen heen groeit Mariekes geloof. Ze zag hoe gebed kracht had, hoe God antwoorden gaf – soms onverwacht, maar altijd op het juiste moment. In de week van bidden voor de burens stond ze vorig jaar samen met anderen biddend op de zandvlakte waar de kerk had gestaan, met hoop op een nieuwe plek van licht en ontmoeting.

De plannen voor een nieuw kerkgebouw liggen klaar. De nieuwe kerk is niet alleen bedoeld als een plek voor gelovigen, maar juist als een thuis voor de wijk. Gebed is nog steeds de basis van Overschie Stroomt; elke dinsdagmorgen bidden er mensen. Marieke is vrijmoediger geworden in gebed. Ze hoeft het niet alleen te doen; God wijst de weg.

Ze zag hoe gebed kracht had, hoe
God antwoorden gaf – soms
onverwacht, maar altijd op het
juiste moment

bidden
voor de
buren

Hart voor onze buren

Wij geloven dat gebed ons eigen leven, onze buren en onze stad verandert.

Door samen te bidden openen we ons hart voor God en voor onze buren. Gebed brengt hoop, verbondenheid en beweging in onze buurten en in ons eigen leven. We verlangen naar een stad waarin alle buren, ongeacht taal of achtergrond, de liefde van God kunnen ervaren. Samen willen we bruggen bouwen en drempels verlagen, zodat alle buren de kans krijgen het goede nieuws te ontdekken.

Wil je meer weten over dit project? Of over hoe gebed verschil kan maken? Of wil je op een praktische manier uitreken naar de minstbereikten in de stad? Kijk dan op www.biddenvoordeburen.nl of neem contact op met één van de betrokken organisaties. Samen bidden we voor de bloei van onze stad, voor al onze buren, in alle talen.

Bidden voor de buren is een samenwerking tussen:

Reaching Rotterdam
reaching further together

geloven
dichtbij

24-7 PRAYER
ROTTERDAM

Evangelie
& Moslims

